

Vem älskar jag och varför?
Det kan ingen tala om för mig.
Jag vet blott att min kärlek lever,
att den verkligen är där
och för mig ständigt vidare på evig flykt
på gyllne vingar mot än större höjder.
Den kan aldrig stanna. Den blott håller på,
kan aldrig se tillbaka eller ens förstå
sitt eget ofattbara väsen, som blott är
en känsla av magi och någon svindel,
som en stämning som av rosors doft som aldrig sinar
men blott pressar fram mig ytterligare
genom en forcerad makt, som bara
störtar mig ner i en evig avgrund.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten